

RETTENS DOM (Anden Afdeling)
6. maj 1997

Sag T-169/95

**Agustin Quijano
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – sygeorlov – lægeattest – lægeligt kontrolbesøg –
konklusioner, der imødegår lægeattesten«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 273

Angående: Påstand om annullation af en afgørelse af 21. september 1994, hvorved
Kommissionen erklærede sagsøgerens fravær mellem den 8. og den
23. august 1994 for ulovligt og fradrog ti dage i hans årlige ferie.

Udfald: Annullation.

Resumé af dom

Sagsøgeren, der er tjenestemand i lønklasse LA4 ved Kommissionen med tjenestested ved Oversættelsestjenesten i Luxembourg, fulgte i 1994 et lægeligt behandlingsforløb og havde i forbindelse hermed tilladelse til at gå til konsultationer hos sin behandlende læge i Bruxelles to gange om ugen, mandag og fredag. I juli 1994 sendte sagsøgeren sagsøgte en attest, dateret mandag den 18. juli 1994, fra sin behandlende læge, hvori det meddeltes, at han var uarbejdsdygtig i perioden fra mandag den 25. juli til og med fredag den 19. august 1994, og desuden fremsendte han en anmodning om tilladelse til at opholde sig uden for tjenestestedet.

Ved rekommanderet brev af 1. august 1994 indkaldte den sagsøgte institutions kontrollerende læge i Luxembourg sagsøgeren til et kontrolbesøg. Dette fandt sted fredag den 5. august 1994 hos Kommissionens lægetjeneste i Luxembourg. Samme dag fremsendte den kontrollerende læge en rapport til chefen for Kommissionens lægetjeneste i Luxembourg, hvori han bemærkede, at den arbejdsfritagelse, som den behandlede læge havde ordineret, var ubegrundet, og at han havde opfordret sagsøgeren til at genoptage sit arbejde. Sagsøgeren genoptog arbejdet tirsdag den 23. august 1994.

Ved skrivelse af 21. december 1994 meddelte ansættelsesmyndigheden sagsøgeren, at den havde besluttet at anse hans fravær mellem den 8. og den 23. august 1994 for ulovligt og at fradrage ti dage i hans årlige ferie i henhold til artikel 60 i vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber (vedtægten).

Realiteten

Anbringendet om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25 og af retten til kontradiktion

Retten bemærkede, at det følger af vedtægtens artikel 60, stk. 1, at »bortset fra sygdoms- eller ulykkestilfælde kan tjenestemanden ikke udeblive fra tjenesten uden forudgående samtykke fra sin foresatte«, og at »enhver ubeføjet udeblivelse, der er behørigt konstateret, [fradrages] i den pågældendes årlige ferie« (præmis 37).

I henhold til vedtægtens artikel 59, stk. 1, første afsnit, gælder det, at »såfremt en tjenestemand godtgør, at han som følge af sygdom er forhindret i at gøre tjeneste, har han uden videre ret til sygeorlov«. Det påhviler således den pågældende at føre bevis for en sådan forhindring, men fremlæggelsen af en lægeattest skaber en formodning for, at fraværet er lovligt (præmis 38).

Henvi sning til: Domstolen, 27. april 1989, sag 271/87, Fedeli mod Parlamentet, Sml. s. 993, summarisk offentliggørelse.

Retten udtalte videre, at administrationen ikke kan benægte gyldigheden af en sådan lægeattest og lægge til grund, at den pågældende tjenestemand ubeføjet er udeblevet fra tjenesten, uden først at lade den pågældende gennemgå en lægeundersøgelse i henhold til vedtægtens artikel 59, stk. 1, andet afsnit; konklusionerne heraf har først administrative virkninger fra datoen for lægeundersøgelsen (præmis 39).

Henvi sning til: Domstolen, 19. juni 1992, sag C-18/91, V. mod Parlamentet, Sml. I, s. 3997, præmis 34; Retten, 26. januar 1995, sag T-527/93, O. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 29, præmis 36; Retten, 20. november 1996, sag T-135/95, Z. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1413, præmis 32.

Retten bemærkede, at så snart formodningen for gyldigheden af en lægeattest er blevet afvist som følge af det lægelige kontrolbesøg, har den pågældende tjenestemand pligt til at genoptage arbejdet, medmindre han selv anfægter konklusionerne på grundlag af det omtalte lægelige kontrolbesøg (præmis 40).

Kommissionen havde således ikke pligt til efter det lægelige kontrolbesøg at udstede en afgørelse, der pålagde den pågældende at genoptage arbejdet (præmis 41).

Retten anførte, at den pågældendes fravær efter det lægelige kontrolbesøg imidlertid kun kunne anses for ulovligt, såfremt han var blevet behørigt underrettet om den kontrollerende læges konklusioner, og hvis han havde fået mulighed for at anfægte disse. Hvis dette ikke var tilfældet, kunne den berørte tjenestemand ikke være bekendt med, at hans lægeattest var blevet anfægtet med de deraf følgende konsekvenser for så vidt angik pligten til at genoptage arbejdet, eller med sin ret til kontradiktion. Henset til, at lægeattesten præsumptivt anses for lovlig, påhviler det den pågældende institution at føre bevis for denne underretning, såfremt den bestrides (præmis 43).

Retten bemærkede, at princippet om ret til kontradiktion – et grundlæggende fællesskabsretligt princip for enhver procedure over for en person, som kan munde ud i en retsakt, der indeholder et klagepunkt mod den pågældende, hvilket princip skal overholdes, selv om der ikke er fastsat nogen bestemmelser vedrørende den pågældende procedure – ved anvendelse på proceduren for lægeundersøgelser jf. vedtægtens artikel 59, indebærer, at den pågældende efter omstændighederne med hjælp fra sin behandlende læge skal have mulighed for dels reelt at gøre sine synspunkter gældende vedrørende konklusionerne på grundlag af lægeundersøgelsen, dels at anfægte rigtigheden deraf (præmis 44).

Henvi sning til: Domstolen, 29. juni 1994, sag C-135/92, Fiskano mod Kommissionen, Sml. I, s. 2885, præmis 39; Domstolen, 24. oktober 1996, sag C-32/95 P, Kommissionen mod Lisrestal m.fl., Sml. I, s. 5373, præmis 21.

Endvidere bemærkede Retten, at den efterfølgende judicielle prøvelse ved Fællesskabernes retsinstanser ikke omfatter de rent lægelige skøn, hvorfor det påhviler ansættelsesmyndigheden under overholdelse af vedtægtens bestemmelser at fastlægge den procedure, som skal følges i tilfælde af en indsigelse af lægelig karakter fra den pågældendes eller hans behandlende læges side, hvorved det forudsættes, at de administrative virkninger af det lægelige kontrolbesøg indtræder fra tidspunktet for kontrolundersøgelsen i tilfælde af, at det bekræftes, at lægeattesten fra den behandlende læge var fejlagtig (præmis 45).

Henvisning til: V. mod Parlamentet, a.st.; Retten, 9. juni 1994, sag T-94/92, X. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 481, præmis 40; Retten, 23. februar 1995, sag T-535/93, F. mod Rådet, Sml. Pers. II, s. 163, præmis 50; Retten, 21. marts 1996, sag T-376/94, Otten mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 401, præmis 47.

Når gyldigheden af en lægeattest anfægtes af den kontrollerende læge, må det efter princippet om god forvaltningsskik ligeledes kræves, at den pågældende klart opfordres til at genoptage arbejdet, navnlig for at undgå enhver misforståelse om anvendelse af vedtægtens artikel 60, andet og tredje punktum (præmis 46).

Hvad angik den foreliggende sag fastslog Retten, at det retligt set ikke var blevet godtgjort, at den kontrollerende læge ved afslutningen af det lægelige kontrolbesøg den 5. august 1994 behørigt havde underrettet sagsøgeren om sine konklusioner og havde opfordret denne til straks at genoptage arbejdet (præmis 53).

Det tilføjes, at selv hvis sagsøgeren var blevet underrettet om konklusionerne på grundlag af det lægeligt kontrolbesøg og opfordret til at genoptage arbejdet, fremgik det under alle omstændigheder af de bemærkninger, sagsøgtens advokat fremsatte i retsmødet den 21. november 1996, som blev bekræftet af den kontrollerendes læges svar på et spørgsmål fra Retten, at sagsøgeren ikke ved afslutningen af det lægelige kontrolbesøg var blevet underrettet om, at det stod ham frit for at anfægte den kontrollerende læges konklusioner, og så meget mindre var blevet underrettet om,

hvilken procedure der i så fald skulle følges. Det stod ifølge Retten i øvrigt fast, at de pågældende konklusioner ikke var blevet meddelt skriftligt til sagsøgeren eller hans behandlende læge forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse (præmis 54).

Konklusion:

Afgørelsen af 21. september 1994, hvorved Kommissionen erklærede sagsøgerens fravær mellem den 8. og den 23. august 1994 for ulovligt og fradrog ti dage i hans årlige ferie, annulleres.